

Thư Thầy trò (38)

- Thư Thầy trò (38)
- *Tác giả:* Viên Minh - Tịnh Hiền

Ngày 30 – 07 – 2012

Tịnh Hiền con,

Nhận được thư con khi thầy đang ở Hội An, hướng dẫn thiền cho Hội Đồng Quản Trị của Tập Đoàn HB, hôm nay về lại Chùa thầy mới viết cho con được. Đọc thư con thầy rất hoan hỷ vì chỉ mới vào chùa Tổ lần đầu mà con đã cảm ứng được đạo vị trong lành thanh thoát của chốn thiền môn. Thư con viết thật giản dị trong sáng và trung thực nên thầy đã cho đăng lên mục “[Thư Thầy Trò](#)” trong Thư Viện, không biết con đã đọc chưa?

Nếu con có điều kiện nên đi Úc học thêm như con đang dự định. Tháng 11 năm ngoái (2011) thầy cũng có đến giảng pháp tại Brisbane khoảng một tuần lễ. Phật tử ở đây thật nhiệt tình và thân thiện. Cảnh vật và con người trong những khu dân cư ở Brisbane cũng thanh bình quá con nhỉ. Mỗi buổi sáng trước bữa điểm tâm thầy đi dạo quanh khu dân cư sạch sẽ, ngăn nắp đầy hoa thơm cỏ lạ mà có cảm giác như đi trong thiền viện, vì nơi đây không khí trong lành và yên tĩnh còn hơn xa một số thiền viện xô bồ đông đảo. Ngày nay người ta tranh nhau tham dự những khóa tu, những lớp thiền để kiếm tìm những lý tưởng cao xa trong ảo vọng của chính mình, chẳng khác nào vội vã đi siêu thị mua sắm những món hàng xa xỉ được quảng cáo cực kỳ hấp dẫn đối với thị hiếu con người. Vì vậy mà không ít những khóa tu đã trở nên ồn ào náo nhiệt với những tổ chức rất thiện xảo về hình thức nhưng lại quá nghèo nàn về chất lượng nội dung!

Công việc con làm đã là vô ngã vị tha rồi, chỉ cần con sống tùy duyên thuận pháp thì ở đâu cũng thiền, lúc nào cũng đạo, phải không con? Qua thư con, thầy thấy nhận thức về Phật pháp đối với cuộc sống của con khá tốt. Đạo càng giản dị càng uyên thâm, không cần học nhiều mà chỉ cần thấy ra và thể hiện được cốt lõi của chân thiện mỹ ngay trong thực tại đời sống hàng ngày là được.

Thầy rất vui khi thấy con đã nhận ra được cốt lõi của thiền. Chúc con thực hiện được tâm nguyện vô ngã vị tha đầy đạo vị trong cuộc sống tuy khổ đau nhưng vô cùng mẫu nhiệm này.

Thầy Viên Minh

Hà Nội, 31 – 07 – 2012

Thầy ơi,

Con cảm ơn Thầy nhiều lắm. Con đọc thư Thầy mà tan biến mọi mệt nhọc sau một ngày tập trung cao độ với công việc và một đêm trần trọc bị muỗi chích trong con cúp điện. Đúng là năng lượng từ bi của Thầy đã truyền sang con rồi thầy ạ.

Nếu có thể được xin Thầy cho con thỉnh thêm một hai cuốn Vi Tiểu để con tặng cho người bạn thân sắp xuất gia của con và một người bạn vong niên khác Thầy nhé. Anh ấy là một tiến sỹ toán học, là người đã chứng minh Tâm Vũ Trụ bằng toán học, một người từng đọc Phật, ngưỡng mộ Ngài, nhưng không biết anh có thấy những gì mình đang phát minh hôm nay thực ra đã được đức Phật chỉ rõ trong Kinh Phạm Võng 25 thế kỷ trước hay không.

Con ước mong sao nhiều người được may mắn như con, thấy Pháp qua ngón tay chỉ thẳng mặt trăng của Thầy, mà không phải đi đường vòng xa xôi, chấp lời chấp nghĩa chấp không chấp có rồi mắc kẹt ở những nơi mà ảo tưởng về sự thật và chân lý - chướng ngại do bản ngã dựng nên - lại chính là chướng ngại nguy hiểm nhất, vi tế nhất trên con đường học đạo, và rằng buông mọi lăng xăng tạo tác để thấy sự thật hiển bày chứ không phải cố công vun bồi xây đắp mới là con đường chân chính không ngờ.

Con nghe như tiếng sấm rền vang cùng những ánh chớp lóe lên chói lòa đêm tối khi tiếp nhận Vi Tiểu, gợi nhớ công án Thiền, tiếng thét của các vị Thiền sư, và nụ-cười-bật-im-những-thừa-thốt-nói-năng của Ngài Ca Diếp.

Với con, thật không gì mà đẹp và ý nghĩa hơn những điều con vừa được thấy! Con xin dừng thư thầy nhé!

Con sẽ nghiêm túc suy nghĩ và thu xếp việc đi học lại ở Australia như lời Thầy khuyến khích. Con nhớ Brisbane yên bình, nơi cho con biết khởi nguồn của mọi tình yêu, nơi mỗi bước chân đi là một bước chân về, nơi con sống biết mình chính là nước.

Con Tịnh Hiền.